

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. március 2. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. évi október hó 15. napján kihirdetett 14.B.1463/2010/66. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I. r. vádlott cselekményeit az 1978. évi IV. törvény szerint tekinti megjelöltnek. E vádlott halmazati büntetését 2 (kettő) év börtönbüntetésre enyhíti, melynek végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

Elrendeli e vádlott pártfogó felügyeletét.

E vádlott által az előzetes fogvatartásban töltött időt a börtönbüntetés utólagos végrehajtásának esetén rendeli beszámítani.

II. r. vádlott cselekményeit az 1978. évi IV. törvény szerint tekinti megjelöltnek. E vádlott halmazati büntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti, melynek végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

Megállapítja, hogy a vádlott a felfüggesztés próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

E vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt a börtönbüntetés utólagos végrehajtása esetén rendeli beszámítani.

III. r. vádlott cselekményét kábítószer kereskedelem büntetteként minősíti (Btk. 176. § (1) bekezdés).

E vádlott börtönbüntetését 1 (egy) év 10 (tíz) hónap szabadságvesztésre enyhíti, melynek végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

Elrendeli e vádlott pártfogó felügyeletét.

A szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén azt börtönben kell végrehajtani, melybe utólagosan beszámítani rendeli a vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt és büntetéséből legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IV. r. vádlott cselekményét kábítószer kereskedelem büntetteként minősíti (Btk. 176. § (1) bekezdés).

E vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) évi szabadságvesztésre enyhíti, melynek végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

Elrendeli e vádlott pártfogó felügyeletét.

A szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani azzal, hogy feltételes szabadságra legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható.

V. r. vádlott cselekményeit az 1978. évi IV. törvény szerint tekinti megjelöltnek.

A szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre enyhíti.

Elrendeli e vádlott pártfogó felügyeletét.

Az ügyben a bűnjelek a Nemzeti Nyomozó Iroda Területi Főosztály Dél-alföldi Régió 29015-221/2008. bü. számon kerültek lefoglalásra, melyek közül a nyomozati iratok 223. oldalán lévő bűnjeljegyzéken 1-28. tételszám alatt felsorolt bűnjelek esetében az 1-27. sorszám alattiakat tekinti elkobzottak az ítéletábra azzal, hogy az elkobozni rendelt bűnjeleket a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet 7000-5165/1/2008., 7000-5165, -5165/2-5165/L1., -5165/L2/2008. és 276/2009., továbbá 7000/S-104/2009. számú szakértői véleményekben vizsgálta meg.

A fentiekben megjelölt bűnjeljegyzék 28. tételszáma alatt szereplő ujjnyom töredék lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

A Nemzeti Nyomozó Iroda Területi Főosztály Dél-alföldi Régió 29015-221/2008. bü. számon lefoglalt és a nyomozati iratok 225. oldalán lévő bűnjeljegyzéken feltüntetett 18-24. tételszám alatt lévő bűnjeleket úgy tekinti elkobzottak, hogy azok tárolási helye a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Bj.46/2011. szám, 18-24. tételszám.

A Nemzeti Nyomozó Iroda Területi Főosztály Dél-alföldi Régió 29015-221/2008. bü. számon lefoglalt és a nyomozati iratok 225. oldalán lévő bűnjeljegyzéken található bűnjelek közül a 2-17., a 25., valamint 26. alatt szereplő tárgyak lefoglalását úgy tekinti megszüntetettnek és az első fokú ítélet rendelkező része szerint kiadottak és a 26. tételt megsemmisítettnek, hogy azok tárolási helye a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Bj. 46/2011. szám, 2-17., 25., 26. tételszám.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Bj.46/2011. bűnjeljegyzékén 1. tételszám alatt található 32 db önzáró műanyag zacskó bűnjelet az ítélőtábla elkobozza.

A vagyonelkobzással érintett pénzüsszegek a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Letéti Csoportjánál kerültek bevételezésre akként, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt 74.000 Ft bűnjel száma BL.00586/2008/1., a II. r. vádlottól lefoglalt 88.000 Ft bűnjel száma BL.00587/2008/1., a III. r. vádlottól lefoglalt 166.800 Ft bűnjel száma BL.00585/2008/1.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I. r. vádlottat további 320.157 (Háromszázhuszezer-egyszázötvenhét) Ft, míg II. r. vádlottat 321.657 (Háromszázhuszonegyezer-hatszázötvenhét) Ft bűnügyi költség terhel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 21.000 (Huszonegyezer) Ft. bűnügyi költségből V. r. vádlott 14.500 (Tizennégyezer-ötszáz) Ft-ot köteles megfizetni, 6.500 (Hatezer-ötszáz) Ft-ot az állam visel.

I. r. vádlott személyi igazolványának száma:
II. r. vádlott személyi igazolványának száma:
III. r. vádlott személyi igazolványának száma:
IV. r. vádlott személyi igazolványának száma:
V. r. vádlott személyi igazolványának száma: ...,
lakcíme: ...

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2012. október hó 15. napján kihirdetett 14.B.1463/2010/66. számú ítélete ellen az ügyész az összes vádlottat érintően súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést tényállás téves megállapítása miatt.

II. r. vádlott is enyhítésért, illetőleg tényállás téves megállapítása miatt fellebbezett védőjével együtt.

III. r. vádlott fellebbezésében indítványozta, hogy terhére ne kerüljön megállapításra kábítószerrel kereskedés büntette, védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést indítványozott.

IV. r. vádlott védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

V. r. vádlott fellebbezésének részletes indokát nem fejtette ki, azonban védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta és álláspontja szerint a részben hiányos tényállás (Be. 351. § (2) bekezdés b) pontja) az iratok tartalma alapján a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja értelmében

kiegészítendő, így a vádlottak személyi körülményei körében tett megállapításoknak a korábbi elítélésekre, I-II. r. vádlott esetében az elmeállapotra, III. r. vádlottat érintően betegségére vonatkozó adatokkal történő kiegészítésére tett indítványt.

Az ügyirat 2013. január 28. napján került felterjesztésre a Fővárosi Ítéltáblához.

A Fővárosi Ítéltábla a 2014. január 15. napján megtartott nyilvános ülésen észlelte, hogy IV. r. vádlottra az ítélet kézbesítése elmaradt, így az iratokat vissza rendelte küldeni az elsőfokú bírósághoz.

Az ügyirat ismételt felterjesztését követően a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség fenntartotta a korábbi átiratában foglalt indítványát azzal a módosítással, hogy az időközi jogszabály változásra figyelemmel I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában az 1978. évi IV. törvény rendelkezései alkalmazandók ugyan, de III. r., IV. r. és V. r. vádlottakra a 2013. július 1-én hatályba lépett 2012. évi C. törvény rendelkezései kedvezőbbek, így esetükben indítványt tett arra, hogy cselekményeiket az elbíráláskor hatályos törvény szerint bírálja el az ítéltábla, vagyis III. r. és IV. r. vádlott bűnösségét a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdése, V. r. vádlott bűnösségét a 176. § (1) és (3) bekezdése, valamint a 178. § (1) és (5) bekezdés a) pontja szerint indítványozta megállapítani.

Az Országos Bírósági Hivatal Elnöke 59/2014.(II.11.)OBHE. számú határozatával a Debreceni Ítéltábla bírait a Fővárosi Ítéltáblára kirendelte 2014. március 1. napjától 2015. június 30. napjáig, ezért a másodfokú eljárás lefolytatására és az ügy elbírálására a Debreceni Ítéltáblán került sor.

Az ítéltáblához eljuttatott fellebbezés indoklásukban I. r. vádlott védője kifejtette, hogy a részben saját célból birtokolt és a részben eladásra szánt mennyiségek figyelembe vételével alapeseti mennyiségre követte el a kábítószerrel visszaélés büntettét védence, így ennek megfelelő minősítés megállapítására tett indítványt a büntetés enyhítése mellett.

II. r. vádlott védőjének álláspontja szerint kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy védencének köze lenne a kábítószerrel visszaélés büntette bűncselekményhez, így csupán a kábítószerrel visszaélés vétsége (1978. évi IV. törvény 282/C. § (1) bek., (5) bek. a) pont) bűncselekményben való bűnösség megállapítását és pénzbüntetés kiszabását indítványozta. Utalt arra, hogy védence tüdőtágulat és nyálmirigy megbetegedésekben szenved. Személyi körülményeiben jelentős pozitív irányú változások következtek be, így rendszeres jövedelemmel, munkahellyel rendelkezik 3 éve, illetőleg elterelésen is részt vett kábítószer függőséget érintően.

III. r. vádlott védője a gépjárműben lévő kábítószer vonatkozásában felmentésre tett indítványt, míg egyéb iránt utalt arra, hogy a kereskedés nem bizonyítható védence esetében, így az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdés szerinti bűncselekményben való bűnösség megállapítását indítványozta. Utalt arra, hogy védence epilepsziás megbetegedésben szenved és ennek a büntetés kiszabása körében jelentősége van. Családi körülményei is rendezettek, mindezt az enyhítésre irányuló fellebbezést is fenntartotta.

A másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen I. r. vádlott védője az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést olyan formában tartotta fenn, hogy felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

II. r. vádlott védője fenntartotta korábbi indítványait, III. r. vádlott védője is enyhítés keretében felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt ugyanúgy, mint IV. r. vádlott védője. V. r. vádlott védője a kábítószerrel visszaélés büntette vonatkozásában felmentésért fellebbezett, illetőleg az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta.

A fellebbviteli főügyészség a módosított átiratban tett indítványát azzal a módosítással tartotta fenn, hogy V. r. vádlott esetében is az 1978. évi IV. törvény rendelkezései biztosítják a kedvezőbb elbírálást, így ennek alkalmazása indokolt.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, az összes lehetséges bizonyítékot az ügyben beszerezte.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte a logika szabályainak megfelelően, a mérlegeléssel megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb részben szorul kiegészítésre és pontosításra az iratok tartalma alapján a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja alapján figyelemmel a Be. 351. § (2) bekezdés b) pontjára az alábbiak szerint:

I. r. vádlottat a Csongrád Megyei Bíróság KB.II.188/2000. számú ítéletével kibúvás a szolgálat alól büntette miatt 6 havi fogházbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évre felfüggesztette.

A Kalocsai Városi Bíróság 4.B.125/2003/2. számú végzésével kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.

Ezt követően két esetben ismét indult ellene eljárás kábítószerrel visszaélés vétsége miatt, de előbb a Kalocsai Városi Ügyészség, majd a Budapesti IV-XV. Kerületi Ügyészség halasztotta el a vádemelést.

A IV-XV. Kerületi Bíróság 5.B.IV.753/2007/53. számú, 2009. április 23. napján jogerőre emelkedett ítéletével közokirat-hamisítás előkészületének vétsége miatt 37 500 Ft pénzbüntetésre ítélte.

Elkövetési idő: 2005.

I. r. vádlott nem szenved, illetve a vádbeli időben sem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben, vagy betegségi szintet elérő személyiségzavarban. Korlátozás nélkül képes volt arra, hogy a terhére rótt cselekmény következményeit felismerje, illetve ezen felismerésnek megfelelően cselekedjen.

II. r. vádlott összbüntetéséből 2006. szeptember 30. napján feltételes kedvezménnyel szabadult.

A feltételes kedvezmény lejáratí napja 2007. szeptember 29.

A büntetés utolsó napja 2007. július 6.

II. r. vádlott nem szenved, illetve a vádbeli időben sem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben, vagy betegségi szintet elérő személyiségzavarban. Korlátozás nélkül képes volt arra, hogy a terhére rótt cselekmény következményeit felismerje, illetve ezen felismerésnek megfelelően cselekedjen.

III. r. vádlott a korábbiakban több ízben volt elítélve, így 1994-ben a Pesti Központi Kerületi Bíróság jármű önkényes elvételének vétsége miatt ítélte el, majd a IV-XV. Kerületi Bíróság lopás büntette, ezt követően a Szombathelyi Városi Bíróság rablás büntette és a Győri Városi Bíróság lopás büntette, legutóbb 2005-ben a II-III. Kerületi Bíróság lopás vétsége miatt.

III. r. vádlott epilepsziás megbetegedésben szenved.

IV. r. vádlottat a Fővárosi Bíróság 6.B.147/2001/32. számú ítéletével, mely a Legfelsőbb Bíróság Bf.I.1943/2002/16. számú határozatával 2003. május hó 27. napján emelkedett jogerőre, kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt halmazati büntetésül 6 évi fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 1999.

Kedvezménnyel szabadult 2004. december 3. napján.

Büntetését letöltötte 2006. február 14.

V. r. vádlott bár büntetlen előéletű, azonban csődbüntett miatt kezdeményeztek ellene büntetőeljárást, melynek eredménye nem ismert.

I. r. vádlott jelenleg munkaszerződéssel dolgozik, rokkantsági járadékban részesülő édesanyját támogatja és jelen eljárásból kifolyólag pszichológiai kezelésekre jár.

II. r. vádlott nyálmirigy és tüdőtágulat megbetegedésekben szenved, édesanyját maga is segíti és időközben kábítószer függőséggel kapcsolatos elterelésen vett részt.

III. r. vádlott 100 %-os rokkant testvérét támogatja, illetőleg nagykorú gyermekének a továbbtanulását biztosítja, családi körülményei rendezettek.

Az így kiegészített, pontosított tényállás most már megalapozott, így irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése szerint.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a másodfokú eljárásban a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlottak bűnösségére vont következtetése helytálló és a vádlottak cselekményeinek minősítése is túlnyomórészt

törvényes. Az elsőfokú bíróság jogi indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, számot adott arról, hogy az azzal érintett vádlottaknak a kábítószer kereskedésben való bűnösség megállapítását miért tartotta megállapíthatónak. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság érvrendszerével teljes mértékben egyetértett.

Az első fokú ítélet meghozatalát követően 2013. július 1. napján lépett hatályba a 2012. évi C. törvény. A Btk. 2. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel vizsgálendő volt, hogy a vádlottakra nézve az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezései vagy az új Btk. szabályai a kedvezőbbek-e.

A Fővárosi Törvényszék I. r. és II. r. vádlott bűnösségét kábítószerfüggő személy által kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében mondta ki. Az 1978. évi IV. törvény 282/C. § rendelkezései a kábítószerfüggő személyek vonatkozásában enyhébb elbírálást tettek lehetővé a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény szabályaihoz képest. Nevezettek esetében a 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés helyett a 2012. évi C. törvény szabályai szerint 5 évtől 20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés a büntetési tétel a jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetése esetében mind a kábítószerfüggő személyek, mind pedig kábítószerfüggőnek nem minősülő elkövetők esetében. A jelenlegi szabályozás akkor tesz lehetővé enyhébb elbírálást, ha a függőségből eredő személyiségzavar eléri a kóros elmeállapot szintjét, nevezettek esetében azonban a szakértők ilyen megállapítást nem tettek.

III. r. és IV. r. vádlottak esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kedvezőbb törvényi szabályozása folytán (Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja) a 2012. évi C. törvény rendelkezései biztosítják a kedvezőbb döntés lehetőségét, így III. r. és IV. r. vádlottak cselekményét külön-külön kábítószer-kereskedelem büntetéként (Btk. 176. § (1) bekezdés) minősítette az ítéletábra.

Az adott bűncselekmény büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés büntetés.

Osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség képviselőjének a másodfokú eljárásban a nyilvános ülésen tett azon indítványát, hogy V. r. vádlottat érintően az 1978. évi IV. törvényt kell alkalmazni, ugyanis a jelenleg hatályos büntető törvény rendelkezései szerint a jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetése bűncselekmény elkövetője 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett.

Az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetése bűncselekmény büntetési tétele az elkövetés időpontjában, azaz 2008. szeptember 17-én 5-től 15 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés volt.

Az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetése bűncselekmény büntetési tétele 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésre 2009. augusztus hó 9.

napjától módosult, vagyis az elkövetés időpontjában V. r. vádlottra kedvezőbb volt a szabályozás.

Az előbbiekből következőleg I. r., II. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében fel kellett tüntetni, hogy az ítéletábra az 1978. évi IV. törvény szerint tekinti megjelöltnek az adott bűncselekményeket esetükben.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az első fokon eljáró bíróságnak csaknem kimerítően számba vette, ugyanakkor I. r., III. r. vádlottaknál indokolatlanul vette figyelembe büntetlen előéletüket, így ezen megállapítás mellőzendő. Mellőzendő I. r., II. r. és V. r. vádlottakat illetően a bűnhalmazatra történő utalás, ugyanis eleve halmazati büntetés került kiszabásra nevezettekkel szemben.

A büntetés kiszabása során azonban súlyosító körülmény az elsőfokú bíróság által megjelölteken túl az, hogy I. r. és III. r. vádlott is visszaesőnek nem tekinthető bűnismétlő. II. r. vádlottnál külön súlyosító körülmény, hogy különös visszaesői minőséget megalapozó elítélésein túl is volt büntetve, I. r. vádlottnál pedig, hogy előzetes letartóztatásából történő szabadlábra kerülését követően - még eljárás hatálya alatt - kábítószer terjesztői tevékenységét tovább folytatta.

IV. r. vádlott cselekményét nem sokkal a korábbi, ugyancsak kábítószerrel visszaélés miatt kiszabott büntetésének kitöltését követően valósította meg, igen rövid idő választotta el attól, hogy különös visszaesőnek minősüljön.

Enyhítő körülményként értékelte ugyanakkor az ítéletábra II. r. vádlottnál, hogy nyálmirigy és tüdőtágulat megbetegedésben szenved, a cselekmény elkövetését követően kábítószer függőséget gyógyító elterelésen vett részt. III. r. vádlott esetében epilepsziás megbetegedése enyhítő körülmény, illetőleg, hogy nagykorú továbbtanuló gyermekét támogatja.

Az ítéletábra rendkívül nagy nyomattal vette figyelembe mindegyik vádlott esetében az első fokú ítélethezatalától eltelt további jelentős időmúlást, mely a vádlottak hibáján kívül következett be.

A büntetés kiszabása során a másodfokú bíróság azt sem hagyta figyelmen kívül, hogy I. r., II. r. és V. r. vádlottakat érintően a jelentős mennyiségű kábítószer a súlyosabban minősülő büntett megállapításához szükséges jelentős mennyiség alsó határát alig haladta meg.

Az összes szempontot egybevetve az ítéletábra álláspontja szerint szükséges I. r. és II. r. vádlottak halmazati büntetésének 2 évi börtönbüntetésre történő enyhítése, illetőleg az életvezetésükben a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett kedvezőbb változások miatt is a kiszabott börtönbüntetéseknek az 1978. évi IV. törvény 89. § (1)-(3) bekezdései alapján próbaidőre történő felfüggesztése. A próbaidő tartamát II. r. vádlottra hosszabb mértékben határozta meg a belső arányosság érvényesülése érdekében, illetőleg nevezett különös visszaesői minőségét sem szem elől tévesztve.

Az 1978. évi IV. törvény 89. § (6) bekezdése alapján, illetőleg 82. § felhívásával I. r. vádlott pártfogó felügyeletét elrendelte a másodfokon eljáró ítélőtábla, míg ugyancsak ezen törvényhelyek értelmében megállapította, hogy II. r. vádlott mint különös visszaeső a törvény erejénél fogva pártfogó felügyelet alatt áll.

Az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy a pártfogó felügyelet alkalmazása segíti állandósítani az I. és a II. r. vádlottaknál azokat a kedvező tendenciákat, amelyek bekövetkeztek az utóbbi időben személyi körülményeikben.

Az I. és a II. r. vádlottak által az előzetes fogvatartásban töltött időt a börtönbüntetés utólagos végrehajtásának esetén rendelte beszámítani az ítélőtábla.

III. r. vádlott javára jelentkező további enyhítő körülmények okán a másodfokú bíróság szabadságvesztés büntetését enyhítette, mely szabadságvesztés büntetés a Btk. 36. §, továbbá 37. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja szerint helytállóan került kiszabásra nevezettel szemben. A nagyobb nyomatékkal jelentkező enyhítő körülmények folytán, kiemelten a jelentős időmúlásra, és mindez idő alatt III. r. vádlott életvezetésében bekövetkezett pozitív változásokra figyelemmel az ítélőtábla a Btk. 79. §-ában szabályozott büntetési célok elérése érdekében, tekintettel a 80. §-ban rögzített bünteteskiszabási elvekre is a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával lehetőséget látott a büntetési tétel alsó határánál enyhébb büntetés kiszabására, így 1 év 10 hónap szabadságvesztésben állapította meg III. r. vádlott büntetését.

A Btk. 85. § (1) bekezdése alapján -kifejezetten az elkövető személyi körülményei értékelésével-mivel alaposan feltehető, miszerint a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a belső arányosság elvét is szolgálendő, az ítélőtábla a III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 évi próbaidőre függesztette fel./ Btk. 85. § (2) bekezdése /

Miután az ítélőtábla arra a meggyőződésre jutott, hogy III. r. vádlott életvezetésének rendszeres figyelemmel kísérése szükséges a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének eredményes elteltéhez, ezért esetében a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontjára utalással pártfogó felügyeletet rendelt el.

III. r. vádlottat érintően kimondta az ítélőtábla, hogy a szabadságvesztés büntetését utólagos végrehajtásakor börtönben kell végrehajtani, melybe utólagosan beszámítani rendeli a vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt és büntetéséből legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a Btk. 38. § (1) bekezdés, illetőleg (2) bekezdés a) pontja értelmében.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményekre tekintettel, hangsúlyosan a jelentős időmúlásra, az ítélőtábla IV. r. vádlott börtönbüntetésének enyhítését is indokoltnak tartotta, azt a büntetési tétel minimumában, 2 évben meghatározva. Mivel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja (Btk. 79. §) -különösen az elkövető személyi

körülményeire figyelemmel- a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető, így a Btk. 85. § (2) bekezdése alapján IV. r. vádlott börtönbüntetését 4 évi próbaidőre felfüggesztette az ítélőtábla. Esetében is indokoltnak tartotta a pártfogó felügyelet elrendelését./ Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja /

A szabadságvesztés büntetést utólagos végrehajtása elrendelésekor börtönben kell végrehajtani azzal, hogy feltételes szabadságra legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható a terhelt (Btk. 34-35. §., 36. §, 37. § (1) bek., (2) bek. a) pontja, továbbá 38. § (1) bek., (2) bek. a) pontja).

I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottaknál a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására tekintettel a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzte az ítélőtábla.

A másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy V. r. vádlottat illetően a büntetés kiszabásánál kifogástalanul alkalmazott enyhítő szakaszt az elsőfokú bíróság és függesztette fel szabadságvesztés büntetését próbaidőre, azonban a további jelentős időmúlásra figyelemmel az ítélőtábla lehetőséget látott felfüggesztett szabadságvesztése próbaidejének mérséklésére, mely mellett pártfogó felügyeletét elrendelte az 1978. évi IV. törvény 89. § (6) bekezdése és 82. § alapján.

Az első fokon eljáró bíróságnak helytállóan rendelkezett bűnjelek elkobzásáról, azonban a jogszabály előírásának megfelelően nem tüntette fel az eljáró nyomozó szervet, illetőleg a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet szakértői véleményeinek számait, így ezekkel kiegészítette az ítélőtábla az elsőfokú ítélet rendelkező részét.

A nyomozati iratok 223. oldalán található bűnjeljegyzéken a 28. tételszám alatti ujjnyomtörödének elkobzása helyett az ítélőtábla a lefoglalás megszüntetése mellett annak megsemmisítéséről döntött a Be. 155. § (1) és (8) bekezdései értelmében.

Amely bűnjeleknél egyértelműen beazonosíthatóvá vált, hogy átkerültek a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalához, szükségessé vált a rendelkező részben ezt feltüntetni, illetőleg a nyilvántartási számot megjelölni.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bj.46/2011. bűnjeljegyzékén 1. tételszám alatt található 32 db önzáró műanyag zacskó bűnjel vonatkozásában rendelkezést nem tartalmazott az első fokú határozat, ezt az

ítélőtábla pótolta azzal, hogy a kérdéses bűnjelek elkobzását mondta ki a Btk. 63. § (1) bekezdés e) pontja, illetőleg 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

Helyesen rendelkezett a vagyonelkobzásról az elsőfokú bíróság, azonban indokoltá vált a pénzösszegek bevételezése folytán feltüntetni a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala letéti csoportjánál a beazonosítható hivatkozási számokat.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségek körében a törvényszék elmulasztotta szerepeltetni I. r. vádlott és II. r. vádlott esetében a bírósági szakban keletkezett elmeorvos-szakértői véleményeknek a díját, melyeknek megállapítása felől egyébként helytállóan határozott, illetőleg a díjkiutaló végzéseket elkészítette.

Az ítélet tábla az I. és a II. r. vádlottakat a Be. 338. § (1) és (3) bekezdései alkalmazásával külön-külön kötelezte a személyüket érintően az elsőfokú eljárásban felmerült további bűnügyi költségre.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, míg egyebekben helyben hagyta azt a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén, 338. § (1) bekezdésén és 339. § (1) bekezdésén alapszik.

A törvényszék ítéletének rendelkező részében nem kerültek megjelölésre a vádlottak személyazonosító igazolványainak számai, ezt az ítélet tábla pótolta a Be. 258. § (2) bekezdés b) pontja, illetőleg 117. § (1) bekezdése alapján.

V. r. vádlott lakcíme időközben megváltozott, ennek megjelölése is szükségessé vált.

Debrecen, 2015. március 2.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 14.B.1463/2010/66. számú ítélete az ítélet tábla jelen határozatával 2015. március 2. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. március 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke